

Szociális érzékenységről árulkodó alkotások

A nyíracsádi népi iparművész, Konyári László a hagyományörzésen munkálkodik

Nyíracsád (HBN – T. H.) – A múlt értékeinek átörökítése a modern kor eszközeivel. Ezt teszi a nyíracsádi Konyári László is, aki a népi hagyományokat kamerája segítségével rögzíti.

• Konyári László régi iparos család sarja, aki édesapja mesteriségét viszi tovább, hiszen asztalos és fajtátékkészítő egy személyben. Mindezek mellett szabad idejében filmez. Érdeklődését elsősorban a környezetében élő emberek sorsa és a kihalófélben lévő foglalkozások ragadják meg. – Az utolsó generáció végzi a napraforgó sajtolását és minden bizonnyal már nem lesz kinek átad-

ni a stafétabotot. Ezért gondoltam, ha másképp nem, legalább a filmszalagon maradandóvá teszem a legfontosabb műveleteket – mondta a filmes.

Szerette a csicsergést

A szerette a csicsergést és a csendet című kisfilmjében drámai erővel mutat be egy férfit, aki a válást követően mindent elveszítve az utcára került és utolsó mentsvárként a természetben talált otthonra. – Ez az ember egy négy négyzetméteres kalyibában húzta meg magát, ami megdöbentő látvány volt – emlékezett az alkotó, aki azt is elmondta: a történet főszereplője a forgatás ideje alatt elhunyt, így a szomszéd-

dok, ismerősök visszaemlékezései alapján fejezte be a filmet. Konyári László alkotásaival már számos videoszemlén és filmfesztiválon mutatkozott be eredményesen. Az imént említett kisfilmjéért a Moholy-Nagy helyi közösségi televíziók fesztiváljáról például a szociálisan legérzékenyebb alkotásnak járó elismeréssel tért haza. Konyári László egyedül forgatja és vágja filmjeit. A nyíracsádi húsvéti hagyományt, amikor Jézus katonái öröködnék a feláldozásig, már rögzítette, a „nyersanyag” vágásra vár. Ugyanez érvényes arra a kisfilmre is, amelyben egy idős bácsi az orosz fogságban töltött emlékeiről mesél.

Konyári László

(Fotó: Kovács Zsolt)